



# CARTEA SFÂNTULUI PAVEL APOSTOL CĂTRĂ TIT


## Cuvânt înainte



re Tit, carele era foarte iubit lui Pavel, l-au fost hirotonisit Pavel arhiepiscop Critului și ostroavelor celor de primprejur. Scrie Pavel cătră el, nu atâta ca să-i aducă lui aminte și să-l îndeamne a-și plini deregătoria sa, cât ca pre toți păstorii besearicii să-i înveațe. Cartea aceasta s-au scris cătră anul lui Hristos 66, cum să pare oamenilor învățați, din loc care nu era departe de Nicopolea Epirului, sau, cum altora place, a Machidoniei. Pavel, precum să pare, pre Tit l-au fost lăsat în Crit, când, după prinsoarea cea dintâiu de la Roma, au mers în Ahaiia.

### CAP 1

*Întru închinăciune făcând pomenire de nădejdea vieții de veaci, carea acum s-au dovedit, arată ce fealiu de preoți și episcopi trebuie să rânduiască; și pentru unii, pre care aspru trebuie a-i certa pentru multe fealiuri de răutăți; celor curați, toate sânt curate; unii cu fapte tăgăduiesc pre Dumnezeu.*

1. avel, robul lui Dumnezeu, iară apostolul lui Iisus Hristos după credința aleșilor lui Dumnezeu și după cunoștința adevărului, carea easte întru buna creștinătate,

2. Întru nădejdea vieții de veaci, carea o au făgăduit Nemincinosul Dumnezeu mai înainte de anii veacilor,

3. Și au arătat în vremile Sale cuvântul Său prin propoveduirea, carea mi s-au încredințat după porunca Mântuitoriului nostru Dumnezeu,

4. Lui Tit, preaiubitului fiiu, după credința cea de obște: Dar, milă, pace de la Dumnezeu-Tatăl și de la Domnul Iisus Hristos, Mântuitoriul nostru.

5. Pentru aceasta, te-am lăsat pre tine în Crit, ca ceale ce lipsesc să le îndreptezi și să așezi prin cetăți preoți, precum eu ți-am poruncit:

6. De easte cineva fără de prihană, bărbat a unei muieri, având fii credincioși, nu întru ocară de curvie sau neascultători.

\*1 Tim. 3, 2 7.\* Că să cuvine episcopului să fie fără de prihană, ca un ispravnic a lui Dumnezeu, nefăcând spre plăcerea sa, nu sumeț, nu iute, nemănios, nebețiv, nesfadnic, nepoftitoriu de agonisire spurcată,

8. Ci iubitoriu de streini, iubitoriu de bine, treaz la minte, drept, curat, înfrâ-

nat.

9. Țiindu-să de cuvântul credincios cel după învățatură, ca putearnic să fie și a îndemna întru învățatura cea sănătoasă, și pre cei ce grăiesc împotrivă a-i certa.

10. Că sânt mulți neplecați, grăitori în deșart și amăgitori de minte, mai vartos carii sânt din tăierea împrejur.

11. Căroră să cuvine a le astupa gura, carii răzvlătesc toate casele, învățind ceale ce nu să cade, pentru dobânda cea necuvi-oasă.

12. Zis-au oarecine dintr-înșii, proroc al lor: „Criteanii pururea mincinoși, fieri reale, pânțece leaneșe”.

13. Mărturiia aceasta adevărată easte, pentru carea pricină ceartă-i pre ei fără de milă, ca să fie sănătoși în credință,

14. Neuitându-să la basnele jidovești și la poruncile oamenilor, carii să întorc de cătră adevăr.

15.\* Toate sânt curate celor curați, iar \*Rom. 14, 20 celor necurați și necredincioșilor nimica nu easte curat, ci s-au spurcat lor și mintea și cunoștința.

16. Mărturisesc ei că știu pre Dumnezeu. Iar cu faptele Îl tăgăduiesc, urâți fiind și necredincioși și spre tot lucrul bun ne-treabnici.

## CAP 2

Arată cum trebuie să înveațe bătrânii și bătrânele pre fecioare și pre tineri, făcându-să tuturor pilda vieții. Și întru care ne învață darul lui Dumnezeu, carele s-au arătat, și facerile de bine ceale date noao prin Hristos.

1. **N**ară tu grăiaște ceale ce să cuvin sănătoasei învățături.

2. **B**ătrânii să fie treaji, cu cinste, întregi la minte, sănătoși în credință, în dragoste, în răbdare.

3. Așijderea, și bătrânele întru îmbrăcăminte cuvioasă, negrăitoare de rău, nu de vini mult robite, învățătoare de bine,

4. Ca să înțeleptască pre ceale tinere să-și iubească pre bărbații săi, să-și iubească fiii,

5. Să fie cu mintea întregă, curate a rămânea acasă, bune, plecate bărbaților săi, ca să nu să hulească cuvântul lui Dumnezeu.

6. Pre cei tineri, așijderea, îi îndeamnă să fie cu curățanie.

7. Întru toate dându-te pre tine pildă de fapte bune: întru învățatură, întregime, cinste, nesticăciune,

8. Cuvânt sănătos fără de prihană, ca cel protivnic să se rușineaze, neavând nimica a grăi de noi hulă.

\*Colo. 3, 22 9.\* Slugile să se pleace stăpânilor săi, întru toate să fie lor bine plăcuți, nerăspunzându-le împotrivă, neviclenindu-i,

1 Pet. 2, 18 10. Ci credință bună arătându-le întru toate, ca să înfrumsăteaze învățătura Mântuitorului nostru Dumnezeu întru toate.

\*Jos. 3, 4 11.\* Că s-au arătat darul lui Dumnezeu cel Mântuitoriu tuturor oamenilor,

12. Carele S-au dat pre Sine pentru noi, ca să ne izbăvească de toată fărdeleagea și să-și curățască Luiși norod ales, următoriu de fapte bune.

13. Așteptând fericita nădejde și arătarea mării Marelui Dumnezeu și Mântuitorului nostru Iisus Hristos,

14. Carele S-au dat pre Sine pentru noi, ca să ne izbăvească de toată fărdeleagea și să-și curățască Luiși norod ales, următoriu de fapte bune.

15. Aceastea grăiaște și îndeamnă și ceartă cu toată porunca, nime să nu te defaime.

## CAP 3

La care fapte bune trebuie să îndeamne pre ai săi și de ce răutăți să-i contenească. Și că de păcatele ceale dintâiu cu singură bunătatea lui Dumnezeu ne-am mân-

tuit prin baia nașterii de a doao, făcându-ne moșteani vieții de veaci. Și-l dojeneaște, ca învățând aceastea, să se ferească de învățături deșarte și de eretici.

1. **A**do aminte acelora să se supuie domniilor și stăpâniilor și să asculte, ca să fie gata spre tot lucrul bun,

2. Pre nimene să nu hulească, să nu fie sfadnici, ci lini, arătând toată blândețea cătră toți oamenii.

3. Că eram și noi oarecând fără de minte, neascultători, amăgiți, slujind poftelor și multor fealiuri de desfătări, întru răutate și pizmă viețuind, urăți fiind, și urând unul pre altul.

4.\* Iară când s-au arătat bunătatea și iubirea de oameni a Mântuitorului nostru Dumnezeu, \*Sus. 2, 11

5.\* Nu din faptele ceale întru dreptate, care le-am făcut noi, ci după a Lui milă ne-au mântuit pre noi prin baia nașterii de a doao și a înnoirii Duhului Sfânt, \* 2 Tim. 1, 9

6. Pre Carele L-au vărsat preste noi de prisosit prin Iisus Hristos, Mântuitoriu nostru,

7. Ca, îndreptându-ne prin darul Lui, moșteani să fim după nădejdea vieții de veaci.

8. Credincios e cuvântul și de aceastea voi să te întăresc, ca să poarte grije, la fapte bune să se nevoiască cei ce au crezut lui Dumnezeu. Că aceastea sânt bune oamenilor și de folos.

9.\* Iară de întrebările ceale nebune și de numerii neamurilor și de prigoniri și de szezile ceale pentru leage te ferește, că sânt nefolositoare și deșarte. \*1 Tim. 1, 4

10. De omul eritic după una și a doao mustrare te ferește, 2 Tim. 2, 23

11. Știind că s-au răzvlătit unul ca acesta și păcătuiaste, fiind singur prin sine osândit.

12. Când voi trimite pre Artemon la tine sau pre Tihic, grăbeaște să vii la mine în Nicopol, pentru că acolo am socotit să iernez.

13. Pre Zina, știutoriu legii, și pre Apolos degrabă să-i trimiți mai înainte, nimica lor să nu le lipsască.

14. Și să se înveațe și ai noștri a purta grije de fapte bune spre trebile ceale de folos, ca să nu fie fără de roadă.

15. Închină-să ție toți cei ce sânt cu mine. Spune închinăciune celor ce ne iubesc pre noi în credință. Darul cu voi toți! Amin.

Cartea cătră Tit, cel întâiu hirotonit episcop al criteanilor, s-au scrisă din Nicopolii Machidoniei.